

Posudek bakalářské práce Lenky Záleské: Rizika HIV, co o nich ví středoškolská mládež v České Třebové

Lenka Záleská si jako hlavní cíl bakalářské práce určila zmapovat vědomosti středoškolské mládeže v České Třebové o rizicích HIV a o jejich rizikovém chování. Tomuto úkolu se věnuje zejména empirická část práce. Teoretická část práce doplňuje empirický výzkum o základní přehled informací o viru HIV, možné prevenci a léčbě. Rozsahem je práce standardní, je doplněna o několik dobře zvolených příloh.

V teoretické části autorka vychází z několika odborných publikací k tématu, s nimiž zachází po formální stránce většinou dobře. Na druhou stranu je vidět, že zde autorka vstoupila na pole, které je dosti vzdálené vlastnímu oboru sociální práce a pedagogiky. Proto je zcela závislá na svých zdrojích. Přitom zdaleka ne u všech informací, které přebírá z odborné literatury, také uvádí zdroj (viz strana 9, 10, 11, ...). Velká část kapitoly 2 (teorie) tak působí jako jednoduchý kompilát z několika učebnic a příruček. Kapitola 2.6., věnovaná prevenci onemocnění by nabízela možnost hlouběji se věnovat preventivním aktivitám na různých úrovních prevence, které v České republice probíhají. Místo toho autorka podává spíše určitá obecně znějící doporučení bez pokusu o aplikaci do praxe. Podrobnější informace se čtenář dozví v kapitole o peer výchově, která je sem zařazena smysluplně, ale i zde postrádám pokus o popis konkrétního probíhajícího projektu nebo jiné informace z praxe.

V empirické části autorka shrnuje informace z dotazníkového šetření, které provedla na některých středních školách v České Třebové. Základní podmínky výzkumu autorka popisuje obstojně. Celkový počet respondentů dosáhl 122, což není špatné. Lze také předpokládat, že sběr dat ve škole zajistil poměrně reprezentativní vzorek. Dotazník byl vypracován vzhledem k danému tématu dobře. Při vlastní interpretaci výsledků autorka postupuje metodou otázka po otázce, což není vždy úplně přehledné. Bohužel její analýza obsahuje pouze třídění prvního stupně. Tím sice je možné zjistit základní informaci o míře informovanosti, ale nedá se jít více do hloubky (například zjistit rozdíl v informovanosti u různých skupin žáků).

Shrnutí zjištěných výsledků je provedeno dobře. Nejsem si ale jistý, jestli z daných výsledků je možné soudit, že peer prevence je pro dané školy dobrou alternativou (str. 40)

Doplňující otázky: Jak připravit solidní preventivní program? Které organizace se tím zabývají?
Jaké informace z dotazníkového šetření by se daly při přípravě preventivního programu využít?

Celkové hodnocení: C (dobře) – D (uspokojivě)